

کارگران جهان متحد شویم!

بولتن اخبار کارگری

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

اکتبر 2018 - مهر 1397

شماره 76

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

حمایت و همبستگی با اعتراض سراسری و مطالبات به حق معلمان و بازنشستگان در ایران

از سری جلسات تجارب و مباحث کارگری

جلسه دوم

در رابطه با توطئه

رژیم اسلامی علیه تشکلهای مستقل کارگری

در حمایت از سندیکای کارگران شرکت واحد و سندیکای کارگران هفت تپه

یکشنبه 21 اکتبر 2018 - 29 مهر 1397 ساعت 20.00 بوقت اروپای مرکزی، به وقت ایران 21.30

" تنها راه حل فساد موجود در کشور، ایجاد شوراهای کارگری و مردمی است. "

حمایت و همبستگی با اعتراض سراسری و مطالبات به حق معلمان و بازنشستگان در ایران

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران از فراخوان "شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران"، برای تحصن در روزهای ۲۲ و ۲۳ مهرماه و نیز از فراخوان گروه اتحاد بازنشستگان" در ۲۴ مهرماه ۱۳۹۷، روز حماسه بازنشستگان در مقابل سازمان برنامه و بودجه قویا حمایت کرده و اخبار اعتراضات و مطالبات به حق آنها را به اطلاع افکار عمومی بین المللی و تمامی نهادها و کانونهای مترقی جهانی میرساند.

این تحصن ها و اعتراضات بدرستی به طرح چرایی گرانی ها و تورم، اعتراض به پایین بودن حقوق و دستمزد، به پائین آمدن قدرت خرید، اعتراض به پولی سازی آموزش، به کیفیت زدائی از آموزش، پائین بودن حقوق، نقض حق آموزش رایگان برای همه، نبود بیمه کار آمد و فراگیر، نبود مدارس امن و ایمن و استاندارد، اعتراض به کاهش قدرت خرید معلمان در کنار سایر اقشار و جامعه، اعتراض به زندانی کردن معلمان به ادامه بازداشت فعالین و ... سایر خواست ها برپا می گردد.

رژیم منفور سرمایه داری ایران با اقتصاد و سیاست ورشکسته، آنچنان بی حقوقی، ناامنی و توحش را در سراسر جامعه و از جمله صدور حکم شلاق بر پیکر معلمان شرافتمند جاری نموده است. برای معلمان و سایر گروه بندی های جامعه ما، هیچ راه دیگری برای مبارزه و به پائین کشیدن این دستگاه ستم و استثمار به جا نمانده است.

برای اکثریت جامعه؛ کارگران، معلمان، پرسنل درمانی، بازنشستگان، دانشجویان، دانش آموزان و والدین آنان، جوانان و تمامی اقشار تحت ستم و استثمار، کسب یک زندگی انسانی، تامین معیشت، آموزش و بهداشت رایگان درگرو مبارزه متشکل و متحد است، پیوند مبارزات موجود در صحنه جامعه از جمله: اعتصاب رانندگان کامیون ها، تحصن معلمان و اعتراض خیابانی بازنشستگان و تحرکات کارگران و دانشجویان همه و همه در پیکره اعتصاب عمومی سراسری می تواند نظام را فلج نماید. باید قدرت را از دست نظام گنبدیده سرمایه داری گرفت، سرنوشت و حاکمیت جامعه را بدست خود و با مدیریت خود باید اداره کنیم.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

۱۲ اکتبر ۲۰۱۸

nhkommitehamahanqi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

<https://t.me/nahadhayehambastegi>

مادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران برگزار می‌کنند:

از سری جلسات تجارب و مباحث کارگری

جلسه دوم

در رابطه با توطئه رژیم اسلامی علیه
تشکلهای مستقل کارگری

در حمایت از سندیکای

کارگران شرکت واحد و

سندیکای کارگران هفت تپه

با حضور فعالین کارگری از داخل و خارج

یکشنبه 21 اکتبر 2018 - 29 مهر 1397

ساعت 20.00 بوقت اروپای مرکزی، به وقت ایران 21.30
پالتاک

Osage: Iran - Tajarobe Kargari

Category: Asia,... Subcategory: Iran

گسترده تر باد تشکلهای مستقل کارگری

گزارش کوتاهی از جلسه اول تجارب و مباحث کارگری در دفاع از تشکلهای مستقل کارگری در مقابل تشکل سازی های دولتی

جلسه تجارب و مباحث کارگری نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران در روز یکشنبه 7 اکتبر 2018 - 15 مهر 1397 در رابطه با توطئه رژیم اسلامی علیه تشکلهای مستقل کارگری در حمایت از سندیکای کارگران شرکت واحد با حضور فعالینی از داخل و خارج برگزار شد. جلسه در جوی جدی و فعال با کمک اکثر رفقای حاضر پیش برده شد. اکثریت حاضرین تاکید بر این داشتند که، تشکل سازی دولتی در تقابل با تشکلهای مستقل کارگری بعنوان دور جدیدی از حمله سرمایه داران و کارفرمایان برای مهار و سرکوب طبقه کارگر در دستور رژیم منفور جمهوری اسلامی است. طی 40 سال گذشته دولت سرمایه داری در ایران از بدو به قدرت رسیدن حمله به تشکلهای و نهادهای کارگری را در راس وظایف خود قرار داد و تشکلهای مطلوب و وابسته به خود، خانه کارگر، شوراهای اسلامی و انجمنهای صنفی را در مقابل تشکلهای واقعی و مستقل کارگران ایجاد نمود. اما هیچگاه موفق نشد که جلوی ایجاد تشکلهای مستقل کارگری را بگیرد و در این سالها ایجاد تشکل به اشکال مختلف در جریان بوده و هست.

بعد از کشمکشهای فراوان کارگران واحد و کارگران هفت تپه با پرداخت بهای سنگینی موفق شدند در مقابل چشمهای سرمایه داران و کارفرمایان، دست نشانده ها و حراستی ها تشکلهای مستقل خود را ایجاد کنند و اعتراضات و اعتصابات و مبارزه برای خواسته ها و مطالبات به حق کارگران را رساتر و پیگیرتر پیش ببرند.

از دیمه سال گذشته پروسه سرنگونی رژیم بطور همه جانبه تری به جریان افتاده و مردم پس از 40 سال حکومت سیاه سرمایه داری در ایران علیه کلیت رژیم حاکم در سراسر ایران به پا خاسته اند. اعتصابات و اعتراضات کارگری، معلمان، پرستاران، پرسنل بهداشت، بازنشستگان، دانشجویان، جوانان و بیکاران وسیعتر شده و تختههای حکومتی به لرزه شدیدتری از همیشه افتاده است. در طول حیات ننگین سرمایه داری اسلامی در ایران تلاش برای خنثی کردن مبارزات و اعتراضات جنبش کارگری از طروق مختلف در جریان بوده است. تشکلهای ضد کارگری دولتی مانند شوراهای اسلامی کار، انجمن صنفی و خانه کارگر هیچگاه نتوانستند اکثریت کارگران را منحرف کنند و نتوانستند جایگاهی در میان کارگران داشته باشند و به همت و هشیاری کارگران فعال این تشکلات دولتی و امنیتی و پلیسی با شکست روبرو شده اند.

این دور، رژیم برای نجات از ورشکستگی اقدام به ایجاد تشکلهای جعلی و دست ساز دولتی دیگری با حمایت ارگانهای امنیتی و پلیسی زده است و برای ایجاد شکاف در میان سندیکای شرکت واحد که دارای سابقه طولانی مبارزاتی است، با کمک چند مهره وابسته و سوخته به ایجاد سندیکای وابسته و دولتی زده است. هدف دیگر این توطئه رژیم محکم تر کردن جای پای خود در سازمان جهانی کار است، البته این بار به نام "سندیکا" و با مهره های جدید. این موردی است که وظایف مشخصی برای ما فعالین خارج کشور در اثناء و خنثا کردن این توطئه در سطح بین المللی در برابر ما می گذارد، که باید برای آن برنامه ریزی بهتر و محکمتری انجام کنیم.

کارگران جهان متحد شویم!

سندیکای کارگران شرکت واحد هوشیارانه طی اطلاعیه بتاريخ 28 مرداد 1397 خبر توطئه رژیم سرمایه داری اسلامی در ایران را برای ایجاد تشکل وابسته و دولتی را اعلام کرد و دست به افشاگری پرداخت و سندیکاسازی و اقدام به برگزاری مجمع عمومی دست ساخته وزارت کار و نهادهای امنیتی با کمک چند فرد خود فروخته و همکار رژیم را محکوم کرد.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران نیز ضمن حمایت از سندیکای مستقل کارگران شرکت واحد، تشکلهای مترقی و پیشرو در سطح جهانی، کانونها و نهادهای مدافع حقوق کارگران را از این توطئه مطلع کردند و از آنها خواستند که فعالانه به پشتیبانی تشکلهای واقعی و مستقل کارگری بپردازند.

در جلسه بطور مستند و مشخص این پروژه ضد کارگری و ضد تشکلهای مستقل کارگران به اشکال مختلف طرح، بحث و تحلیل شد، و نیز افرادی که با کمک و حمایت ارگانهای امنیتی و پلیسی به جلو رانده شده اند تا خوش خدمتی خود را به اربابان سرمایه دار، کارفرمایان و دولت منفورشان عملی کنند، پرونده مشخص این افراد از طرف حاضرین کاملاً آشکار و مشخص طرح و بازگو گردید. جلسه اشاره به افرادی که بدون درک از اصل مشکل و بدون توجه به این توطئه سعی دارند نقش میانجی و یا داور و یا خط نگهدار را بازی کنند را بی مورد و در نهایت خطرناک برای حفظ استقلال تشکلات کارگری و جنبش مستقل کارگران ارزیابی کرد. مهره های سوخته که رژیم به جلو کیش داده است، نمیتوانند به وظیفه ارتجاعی خود علیه کارگران راهی به پیش ببرند.

مشابه همین نوع تشکلهای جعلی و دولتی نیز برای سندیکای هفت تپه در پروژه رژیم است. زمزمه هایی از طرف تعدادی فرد رژیم و دستگاهی به گوش میرسد.

جلسه اول نیز قدمی در حمایت از تشکلهای مستقل کارگری در ایران و برای دفاع و حمایت از مبارزات، اعتراضات، اعتصابات و حفظ تشکلهای مستقل کارگری بود و در این راستا این حرکت را قدمی به جلو برد. حاضرین با تاکید از مقابله محکم با پروژه های ارتجاعی و ضدکارگری داشتند و ادامه مباحث و جلسات در این موارد مورد توافق حاضرین و تاکید حاضرین در جلسه بود.

از اینرو جلسه دوم در روز یکشنبه 21 اکتبر 2018 - 29 مهر 1397 ساعت 8 شب به وقت اروپای مرکزی و ساعت 9 و نیم به وقت ایران برگزار خواهد شد.

همه کارگران، دستداران، هواداران و علاقمندان به جنبش کارگری را فرامیخوانیم که فعالانه در این جلسات شرکت نموده و به هر شکل که میتوانیم به دفاع از تشکلهای مستقل کارگری در ایران پرداخته و محکم به افشاگری تشکلهای دست ساخت رژیم و پروژه های ضد کارگری سرمایه داری در ایران بپردازیم.

گسترده تر باد تشکلهای مستقل کارگری

کمیسیون تجارب و مباحث کارگری نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران

15 اکتبر 2018

سندیکای مستقل، وزارت کار،

سندیکا سازی دولتی و...

« چه باید کرد »؟

اسماعیل بخشی

نماینده کارگری هفت تپه

جامعه ی کارگری ایران جامعه ای بسیار معترض و رادیکال شده است اما متشکل و یکپارچه نیست فقط در چند نقطه از کشور تشکلات آزاد و مستقل وجود دارد مانند سندیکای کارگران واحد اتوبوسرانی تهران و سندیکای نیشکر هفت تپه که چراغ راه و امیدبخش مبارزات کارگری ایران بوده و هستند اینکه فعالین سندیکایی از بدو تأسیس این دو تشکل چه مصائب و رنجهایی بر آنها تحمیل شد اما استقامت کردند تا سندیکا ایستاده بماند بر هیچکس پوشیده نیست، ولی امروز خطری بس بزرگتر این دو تشکل آزاد را تهدید می‌کند که هر فعال کارگری در هر کجای دنیا که باشد اگر در مقابل آن سکوت کند در حق خود و جنبش کارگری جفا کرده ست، خطر سندیکا سازی دولتی موضوعی که امروز سندیکای آزاد و مستقل واحد اتوبوسرانی تهران را تهدید می کند و در هفت تپه نیز زمزمه های آن بگوش می‌رسد، اگر تاریخ مبارزه ی جمهوری اسلامی با تشکلات آزاد کارگری در این 40 سال را مرور کنیم خواهیم دید علاوه بر زندان و شکنجه و سرکوب فعالین کارگری، دو بار هم جهت موازی کاری با تشکلات مستقل کارگری، دولت اقدام به تاسیس شورای اسلامی کار (شورای دولتی) کرده ست، یکبار اول انقلاب در برابر شوراهای مستقل کارگری آن زمان، شورای اسلامی را راه اندازی کردند که عملاً نقش سرکوبگر را داشتند تا یک شورای کارگری، بار دوم در دولت اصلاحات بود که اینبار شوراهای اسلامی کار را به عنوان یک قانون در مجلس تصویب کرده و جوامع کارگری را مکلف به برگزاری انتخابات آن نمودند. امروز مرتبه ی سوم از موازی کاری دولت در راه است اول در زمین وزارت کار گام برداریم، دولت می‌بیند که زندان و تهدید و اخراج فعالین کارگری دیگر اثر ندارد از طرفی شوراهای اسلامی کار هم در مقابل تشکلات ریشه دار مستقل کارگری از همان ابتدا هرگز در جامعه ی کارگری نه پایگاه قوی داشته است نه

پایداری، پس «چه باید کرد»؟ وزارت کار در برابر مبارزات روز افزون کارگران و فشارهای داخلی و خارجی به این نتیجه رسیده است که بهترین راه تصرف سندیکاها و تشکلات مستقل کارگری و نفوذ در آنهاست تا از این طریق جریان رادیکالی و ضد سرمایه داری آن ها را به نفع دولت و نظام سرمایه داری و کارفرما برگرداند، بنابراین ابتدا باید دست کسانی مانند رضا شهابی، حسن سعیدی، رضوی و فریدنی و ابراهیم مددی و... که هرگز حاضر نشدند استقلال فردی خویش سپس استقلال سندیکا را با وجود زندان و اخراج بفروشند را کوتاه کند، پس توسط آدم هایی از خود سندیکا که برعکس فعالین یاد شده سالهاست استقلال فردی خود را از دست داده اند و هیچگونه فعالیتی در سندیکا جز خرابکاری نداشتند و با شورای اسلامی کار همکار بودند را تشویق می کند تا برای انتخاب اعضای جدید هیئت مدیره سندیکا مجمع عمومی برگزار کنند از سوی دیگر متأسفانه یکی دوفتر از فعالین کارگری قدیمی کشور دانسته یا نادانسته در حمایت از این انتخابات دولتی مطلب نوشته اند.

حال به زمین خودمان برگردیم در مقابل این حربه‌ی وزارت کار و آدم های خود فروخته که نقاب سندیکا بر چهره زده اند «چه باید کرد»؟ جامعه ی کارگری نیاز به تشکلات کاملاً آزاد و مستقل دارد تا این تشکل در سایه آزادی و استقلال خودش بطور صد در صدی در اختیار جامعه کارگری و مطالبات و مبارزات کارگری باشد هر جامعه ی کارگری حق دارد خودش انتخاب کند چه نوع تشکل مستقلی داشته باشد، حال سندیکایی داریم کاملاً مستقل و جامعه ی کارگری خواستار برگزاری یک مجمع عمومی ست تا از این طریق با انتخاب افراد جدید در هیئت مدیره سندیکا روح تازه ای در آن دمیده شود، طبق اساسنامه سندیکا اعضای هیئت مدیره موظف به برگزاری مجمع هستند و ایشان باید متولی امر باشند اما در سال های گذشته وزرات کار به کمک نهادهای امنیتی بارها جلوی برگزاری انتخابات سندیکا واحد را گرفته است و حتی اعضای خوش نام سندیکا را به زندان نیز افکنده است ولی امروز نهایت همکاری را با کسانی می کند که دیگر مستقل نیستند و در خدمت کارفرما هستند از طرفی افراد مستقل و خوش نام سندیکا این انتخابات را قبول ندارند و آنرا تحریم میکنند و می گویند این انتخابات نه آزاد است نه مستقل نه کارگری.... «چه باید کرد»؟ دوستان، یاران و همکاران عزیزم در شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، عقل ناقص من می گوید برای اینکه راه را گم نکنیم به استقلال فردی افرادی که امروز متولی برگزاری مجمع عمومی هستند نگاه کنید کسانی که وابسته هستند و استقلال فردی شان را از دست داده اند نمی توانند یک تشکل مستقل و آزاد را هدایت کنند، در مقابل این افراد به رضا شهابی نگاه کنید که در او همه چیز هست بجز دروغ و ریا، در او هیچ چیز نیست بجز فروتنی و گذشت اگر می خواهید سندیکایی همچنان مستقل و استوار داشته باشید رضا شهابی و تاریخش را آیین و چراغ راه تان قرار دهید.

هفت تپه و تحمیل انتخابات شورای اسلامی کار

چرا نهادهای امنیتی و دولتی به همراه کارفرمای شرکت نیشکر هفت تپه به یکباره بسیج شده اند تا انتخابات شورای اسلامی کار را در هفت تپه برگزار کنند؟

پس از بازگشایی مجدد سندیکا در سال 1387 توسط کارگران هفت تپه که با تشخیص و اراده ی خود کارگران بود که باید جامعه کارگری تشکل آزاد و مستقل داشته باشد، مجمع عمومی تشکیل و هیئت رئیسه سندیکا با رای گیری انتخاب شد؛ حرکتی که منجر به احیای نیشکر هفت تپه در آن سال‌های ورشکستگی شرکت گردید، هرچند بلافاصله اعضای سربلند سندیکای هفت تپه با شدیدترین سرکوب‌ها مواجه شدند به زندان رفتند، اخراج شان کردند فقط و فقط به این دلیل که تشکل آزاد (سندیکا) نباشد.

اما مدال زرین تاسیس سندیکا برای همیشه ی تاریخ مبارزات کارگری ایران گردن آویز سندیکای هفت تپه، ماندگار خواهد ماند.

علاوه بر سرکوب اعضای سندیکا، آنروزها نیز نهادهای امنیتی و دولتی با جبر فراوان انتخابات شوراهای اسلامی کار را برگزار کردند و تلاش کردند این شورا را به جامعه کارگری هفت تپه تحمیل کنند ولی هرگز جامعه کارگری هفت تپه، اعضای آن را نمایندگان واقعی خود ندانستند چون هیچ دستاوردی جز تلاش برای شکستن اعتصابات به حق کارگری و خوشنود ساختن کارفرما در کارنامه شورای اسلامی کار در هفت تپه مشاهده نشده است.

امروز ده سال از آخرین انتخابات هفت تپه می‌گذرد نسلی رفته و نسلی جدیدی آمده ست، موج نویی در مبارزات کارگری و مطالبه گری در هفت تپه آغاز شد، نسل جدید احساس کرد نیازمند نمایندگان شجاع کارگری است، نمایندگانی که آزاد و مستقلند و فقط در اندیشه احقاق حقوق ضایع شده ی کارگران هستند.

بنابراین به همت و اراده ی جامعه کارگری بالاخره بعداز ده سال انتخابات حقیقی و آزاد برگزار شد. نمایندگانی آزاد انتخاب شدند که در ابتدا نه کارفرما و نه نهادهای امنیتی تصورش را نمی کردند این نمایندگان چنین با صلابت و استوار عمل کنند که اگر حق کارگر داده نشود فراخوان اعتصاب سراسری صادر کنند و خود پرچمدار اعتراض باشند و اعتصاب را 15 روز ادامه دهند و برای

کارگران جهان متحد شویم!

اولین بار کاری کردند که مسئولین دولت را وادار کردند برای حل مشکلات چهار جلسه شورای تأمین در سطح شهرستان و استان برگزار کنند.

چراکه مسئولین مشاهده کردند اینبار کارگران هفت تپه نمایندگانی دارند که به حداقل ها راضی نمی شوند و آنقدر واژه نماینده آزاد به آنها جسارت و اعتماد بنفوس داده است که به نشانه ی اعتراض جلسه ی شورای تأمین استان را در حضور استاندار و تمامی مدیران استان ترک می کنند و تا حد اکثر مطالبات کارگران هفت تپه مصوب نشود هیچ توافقی را به امضا نمی رسانند .

از دل همین انتخابات آزاد و نمایندگان آزاد کارگری بود که در اعتصاب 15 روزه ی مرداد ماه، به شعار و مطالبه ی بزرگ «شوراهای مستقل کارگری و مردمی» رسیدیم؛ مطالبه ای که تن خیلی ها را لرزاند و از پس آن بود که نهادهای امنیتی و دولتی و همچنین کارفرما برای سرکوب و مقابله با چنین نمایندگانی دست در دست هم گذاشته و با موازی کاری انتخابات شورای اسلامی کار (یادگار نحس دولت اصلاحات) را به جامعه کارگری تحمیل کنند.

این اتفاقات باعث شد تا پرسش هایی اساسی در ذهن من به عنوان نماینده کارگری که البته هر روز از ذهن کل جامعه ایران میگذره تداعی شود و مصرانه خواستار شنیدن پاسخ شان هستم:

1_ چگونه است که مدیران امنیتی و دولتی و کارفرما، که هیچ کدام کارگر نیستند برای جامعه ی کارگری هفت تپه تکلیف تعیین میکنند؟

2_ مگر شعار اصلی این نظام استقلال و آزادی نیست؟ پس چرا ما نه استقلال داریم نه آزادی؟ چرا اینهمه از استقلال و آزادی مردم هراس و وحشت دارید؟ اگر مردم استقلال و آزادی داشته باشند قدرت چه کسانی در معرض خطر خواهد افتاد که حتی در یک جامعه کوچک کارگری اجازه تشکیل تشکل مستقل و آزاد داده نمی شود؟

3_ اگر واقعا شعار شما استقلال و آزادی ست پس باید در هر کوی و برزن، شهر و روستا آزادانه « شوراهای مستقل کارگری و مردمی» و یا هر نهاد مدنی مستقل و آزاد تشکیل شود آیا شعار هایتان دروغ بود؟

4_ چرا جامعه ی کارگری ایران نباید سهمی از قدرت داشته باشد؟

5_ چرا از آگاه شدن و اتحاد مردم برای احقاق حقوق خود می چپترسید؟

منتظر پاسخ هستیم...

اسماعیل بخشی

نماینده و فعال سندیکایی نیشکر هفت تپه

6 مهر 97

اعلام موجودیت اتحاد سراسری بازنشستگان ایران

اطلاعیه

بازنشستگان، مستمری بگیران و هم سرنوشتان عزیز

سالیان درازی به امید بر خورداری از یک زندگی در خور و شایسته، به انتظار تدبیر دولتیان نشستیم. دولت ها یکی از پس دیگری بر اریکه ی قدرت نشستند و رفتند. اما شوربختانه درب بر همان پاشنه بی اعتنایی و وعده های توخالی حاکمان در برابر مطالبات و خواسته های برحقمان چرخید.

مذاکره کردیم، تحصن کردیم، اعتراض کردیم و باز اجتماع کردیم اما دریغ از گوش شنوایی که فریادمان را بشنود. در این میان نه تنها هیچ گشایشی در وضعیت زندگی ما ایجاد نشد بلکه با بی ارزش کردن پول ملی و تحمیل گرانی های سرسام آورما را درکنار سایر اقشار مزد بگیر به مرحله جدیدی از زندگی فلاکت بار پرتاب کردند. از مشخصه های این مرحله ناتوانی هر چه بیشتر در تامین نیازهای اولیه و حداقلی خود و خرد شدن کمر بازنشستگان و مزدبگیران زیر بار سنگین تورم و عدم دسترسی به بهداشت و درمان مناسب و در یک کلام سقوط پر شتاب به عمق زندگی فلاکت بار است.

اینک که اراده ای در حاکمان جهت حل مشکلات و توجه به خواسته هایمان وجود ندارد و عامدانه سعی بر به فراموشی سپردن مان دارند، نتیجه گیری ما این است که دوران وعده و وعیدهای توخالی به قصد فریب و تحمیل زندگی به شکل گذشته به پایان رسیده است. راهی نو باید یافت و عملی برای برون رفت از این وضعیت مشقت بار جستجو کرد.

شواهد نشان از آن دارد که در شرایط کنونی ذهنیت و اراده ی بازنشسته ها و سایر اقشار جامعه به آن چنان درجه ای از قوام رسیده است که با همبستگی و همدلی و همراهی می توان شعار «داشتن زندگی درخور و شایسته حق ماست» را به شعار محوری و اساسی خود تبدیل و محقق کرد.

با چنین رویکردی است که امروز «اتحاد سراسری بازنشستگان ایران» با هدف ایجاد صفی واحد از تمام بازنشسته هایی که دغدغه ی یک زندگی شایسته و مناسب توام با آرامش، آسایش، رفاه و امنیت خاطر را دارند، اعلام موجودیت می کند. ما برآنیم که اتحاد و همبستگی و همراهی ما به عنوان یک سرمایه اجتماعی بزرگ می تواند و باید بر پراکندگی و تشتت صفوفمان فائق آید و ما را در دور کردن دست غارتگران از صندوق هایمان و در دست گرفتن کنترل آنها و تحقق خواسته ها و مطالبات بر حق مان و در نهایت بر خورداری از زندگی شایسته یاری دهد.

هرچه گسترده تر باد اتحاد تمامی بازنشستگان

اتحاد سراسری بازنشستگان ایران

<https://t.me/faealane>

قطعنامه گروه اتحاد بازنشستگان به مناسبت روز همبستگی و اعتراض سراسری بازنشستگان!

روز اعتراض سراسری همه بازنشستگان (کشوری، لشگری و تامین اجتماعی) نسبت به فقر، گرانی، بیکاری فرزندان، پایین بودن سطح دستمزدها، عدم تأمین اجتماعی و مرگ تدریجی در هیئت زندگی است. بازنشستگان ایران بار دیگر همصدا با هم خواسته های خود را با فریادی رسا اعلام می دارند.

ما خواهان موارد زیر می باشیم:

- ۱- اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری مصوبه سال ۱۳۸۶ و برون رفت از خط فقر مطلق با دریافت حقوق شش میلیون تومان برای یک خانواده چهار نفره، با تاکید بر افزایش سالانه حقوق ها همپای نرخ تورم واقعی.
- ۲- درمان رایگان و بیمه ای کارآمد به جای بیمه تکمیلی برای شاغلان و بازنشستگان.
- ۳- شفاف سازی وضعیت صندوق های بازنشستگی و برگرداندن سرمایه های اختلاس شده به صندوق ها. همچنین برای نظارت بر صندوق ها ضرورت دارد تا نمایندگان واقعی مزدبگیران شاغل و بازنشسته انتخاب شوند.
- ۴- ایجاد امنیت شغلی برای شاغلان از طریق لغو قراردادهای موقت و وجود استخدام رسمی.
- ۵- حق آموزش رایگان برای همه کودکان و همچنین کودکان مهاجر و لغو خصوصی سازی مدارس.
- ۶- حق ایجاد و به رسمیت شناخته شدن هرگونه تشکل مستقل، تجمع، تحسن و اعتصاب، فارغ از شرایط امنیتی.
- ۷- آزادی بدون قید و شرط معلمان زندانی

در پایان اعلام می کنیم چنانچه به خواسته های ما پاسخ قابل قبولی داده نشود، به اعتراضات و تجمعات خود ادامه خواهیم داد.

گروه اتحاد بازنشستگان

یکشنبه ۲۲ مهر ۱۳۹۷

برخوردهای پلیسی-امنیتی-قضایی با اعتصاب کامیون داران را محکوم می کنیم!

از روز یکم مهر ماه دور سوم اعتصاب کامیون داران و رانندگان کامیون در بسیاری از شهرهای کشور شروع شده است. به رغم این که دولت در اعتصاب های پیشین که از یک سال گذشته آغاز شده است، وعده داده بود که خواسته های آنان را محقق می کند، اما در عمل فقط کرایه بار به میزان ناچیز افزایش یافت. که با توجه به سقوط شدید ارزش پول ملی و گران شدن شدید مایحتاج زندگی، همچنین گران شدن چند برابری لاستیک و لوازم یدکی، معیشت آنان بهبود نیافته و خواسته های اصلی آنان که حداقلی ترین حق شان می باشد، تامین نشده است. نظیر: افزایش درآمد برای تامین معیشت، لوازم یدکی و لاستیک، پذیرش سخت و زیان آوری شغل شان و بازنشستگی پیش از موعد، حذف دلالتان و واسطه ها از چرخه بارگیری که باعث کاهش درآمدها شده و ایجاد استراحتگاه مناسب در طول راه ها.

طی اعتصاب اخیر برخوردهای پلیسی-امنیتی-قضایی با اعتصاب رانندگان کامیون بسیار تشدید شده و تعداد زیادی از آنان را نیز بازداشت و زندانی کرده اند. تعداد بازداشت شدگان بنابر اخبار رسمی بیش از ۱۵۰ تن می باشد. و حتی مسئولین عالی قضایی رانندگان را تهدید به صدور حکم اعدام کرده اند؛ در حالی که اعتصاب، اعتراض و گردهمایی حق مسلم کارگران و زحمت کشان برای احقاق حقوق خود می باشد. ما تشکلات مستقل کارگری، بازنشستگان، فعالان حقوق صنفی کارگری و معلمان حمایت خود را از اعتصاب حق طلبانه کامیون داران و رانندگان کامیون اعلام می کنیم و خواهان برآورده شدن فوری خواسته های آنان می باشیم. همچنین مقابله پلیسی-امنیتی-قضایی با اعتصاب کامیون داران و رانندگان کامیون را محکوم کرده و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط بازداشت شدگان و منع تعقیب و تهدید دستگاه قضایی در قبال آنان می باشیم.

-سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

-سندیکای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه

-گروه اتحاد بازنشستگان

-جمعی از فعالان صنفی معلمان ایران

-کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

۱۰ مهر ماه ۱۳۹۷

پلاتفرم سندیکا‌های کارگری سوئد در مورد دستگیری رانندگان و کامیون داران اعتصابی رانندگان کامیون و کامیون داران دستگیر شده باید فوری و بی قید و شرط آزاد گردند!

در پی اعتصاب سوم رانندگان کامیون از اول مهر ماه بیش از دویست نفر از رانندگان و کامیون داران دستگیر شده و بنا به اطلاعات رسیده این دستگیری ها همچنان ادامه دارد. اتهامات مطرح شده از جانب مسئولین مختلف حکومت جمهوری اسلامی ایران به دستگیر شدگان از جمله اغتشاش و اقدام علیه امنیت ملی اتهاماتی واهی است و کوچکترین ربطی به خواسته‌های واقعی اعتصاب کنندگان ندارد. اعتراض اصلی اعتصاب کنندگان این است که درآمد آنها قادر به تامین معیشت کافی نیست. رانندگان به شرایط سخت و زیان آور شغلی شان اعتراض دارند و خواستار بازنشستگی پیش از موعد شده اند. حذف دلالتان و واسطه ها از چرخه بارگیری که باعث کاهش درآمد آنان شده و ایجاد استراحتگاه مناسب در مسیر راه از دیگر خواست های اعتصاب کنندگان است. کوچکترین اثری از طرح این خواست ها در اتهامات وارده از جانب مقامات قضایی ایران بر دستگیر شدگان وجود ندارد. واقعیت این است که تورم در ایران بویژه در ماههای اخیر بطور سرسام آوری بالا رفته و قیمت کالاها از جمله قیمت قطعات یدکی کامیون ها چند برابر شده است. از طرف دیگر دستمزد رانندگان و درآمد کامیون داران بطور اندکی تغییر کرده است. کامیون ها با لاستیک های کهنه و مضمحل و قطعات ضایع بکار گرفته شده که منجر به بالا رفتن سوانح رانندگی شده است. اگر رانندگان نیز اعتصاب نمی کردند بسیاری از کامیون ها خود از حرکت باز می ایستادند. پاسخ جمهوری اسلامی ایران و مقامات قضایی و امنیتی آن به این اعتصاب، با وجود دیدن این واقعیت و اطلاع دقیق از خواسته‌های اعتصاب کنندگان تهدید، ارباب و دستگیری بیش از دویست نفر از اعتصاب کنندگان بوده است. پلاتفرم سندیکا‌های کارگری سوئد - ایران ضمن حمایت از خواسته‌ها و اعتصاب رانندگان و کامیون داران معتقد است که اعتراض، گردهمایی و اعتصاب حق مسلم و ابتدایی برسمیت شناخته شده جهانی است و برخورد مقامات قضایی و امنیتی جمهوری اسلامی با اعتصاب کنندگان محکوم است. ما خواستار آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه بازداشت شدگان از این اعتصاب هستیم.

پلاتفرم سندیکا‌های کارگری سوئد - ایران
2018

گزارشات و تجربیات جنبش کارگری بین المللی

بولتن اخبار کارگری میکوشد که برای انتقال تجارب و آشنایی هر چه بیشتر کارگران در ایران، از شرایط کار و مبارزه کارگران در دیگر کشورها، اخبار، گزارشات و مصاحبه با فعالین کارگری و تشکلهای و نهادهای کارگری جهانی را منتشر کند. همگی علاقمندان و دوستداران جنبش کارگری را فرا میخوانیم که در این عرصه با ما همکاری کنند تا بتوان تجارب و آشنایی بیشتری از مبارزات و تشکلهای جهانی را به کارگران و تشکلهای مستقل کارگری در ایران منتقل نمائیم.

مسئول امور بین المللی سندیکای کارگران خدمات دولتی و حمل و نقل کره جنوبی:

اگر اراده وجود داشته باشد، راه را می توان پیدا کرد!

مبارزه زحمتکشان و فعالان سندیکایی در کشورهای آسیایی به دلیل شکل های و شیوه های سازمان دهی گوناگون و برخی تفاوت های فرهنگی با دیگر کشورهای جهان، کمتر مورد بحث و توجه فعالان سیاسی کشورمان واقع می شود. با نیم نگاهی به آنچه در این قاره پُرجمعیت و غنی به لحاظ قدمت تاریخی می گذرد، جنبه های گوناگون فرهنگ مبارزاتی ای را می بینیم که

درس های فراوانی می توان از آن گرفت. شیوه های مبارزه، انتخاب شعارهای کارزار برای تغییرهای مدنی و سیاسی، و تلاش برای شکل دادن جبهه های فراگیر و مؤثر در کشورهای آسیایی می تواند برای فعالان سیاسی و مدنی در خاورمیانه به طور عام، و در مپهن ما به طور خاص، در بر دارنده درس های مفیدی باشد. برای مثال، شیوه ها، چالش ها، و دستاوردهای مبارزاتی فعالان سیاسی، سندیکایی، و اجتماعی در شرق آسیا، از جمله در هند، ژاپن، کره جنوبی، نپال، و بنگلادش حاوی درس های گران بهایی است که کنشگران اجتماعی- سیاسی کشورمان می توانند از آنها بیاموزند. در اکثر این کشورها، مبارزه ای گسترده و غنی در راه صلح، برای سازمان دهی توده یی مبارزه با ستم طبقاتی، برای ایجاد عدالت، و

علیه تجاوزگری امپریالیسم در جریان بوده که گاه دستاوردهای قابل توجه و مهمی داشته است.

اخیراً، در جریان یک کنفرانس سندیکایی بزرگ در اروپا یک هیئت نمایندگی سندیکایی از جمهوری کره جنوبی نیز شرکت کرده بود که فعالیت‌ها و نظرهای خود را برای حاضران ارائه داد. آنچه این هیئت ارائه داد، نشان دهنده محتوای پر بار و چندلایه‌ای از مبارزات سندیکایی در آن کشور، به‌ویژه در امر صلح بود. حقیقت این است که به‌رغم شرایط دشوار ناشی از ادامه وضعیت "نه جنگ، نه صلح" بین دو کره (که هیچ‌وقت پیمان صلح رسمی با یکدیگر و با آمریکا امضا نکردند و ۶۵ سال است که در آتش‌بس به سر می‌برند)، و استمرار حکومت سرمایه که تحت حمایت مستقیم و همه‌جانبه امپریالیسم آمریکا حیات اقتصادی-اجتماعی-سیاسی نیمه جنوبی شبه‌جزیره کره را در همه این سال‌ها شکل داده است، سندیکاهای کارگری کره جنوبی مصرانه و پیگیرانه خواهان صلح میان دو کره و وحدت دو نیمه کره، عدالت اجتماعی، و رهایی از قیمومیت خشن نواستعمار بوده و برای تحقق آن مبارزه کرده‌اند.

در فرصت کوتاهی که در حاشیه برگزاری کنفرانس ایجاد شد، یکی از رفقای شرکت کننده در کنفرانس، با خانم وول سن لیم، مسئول امور بین‌المللی سندیکای کارگران خدمات دولتی و حمل‌ونقل کره (جنوبی) به گفتگو نشست. در این گفتگو، رهبر سندیکایی کره جنوبی در مورد مبارزات پیوسته و پیگیر جنبش کارگری کره جنوبی و امید به برقراری صلح پایدار در شبه‌جزیره کره و در منطقه سخن گفت. در اینجا متن کامل این گفتگو را برای اطلاع خوانندگان منتشر می‌کنیم.

س: پیش از هر چیز، لطفاً کمی درباره اتحادیه‌تان توضیح دهید.
ج: اتحادیه ما که نامش اتحادیه کارگران خدمات دولتی و حمل‌ونقل کره (KPTU) است، هم کارگران دائم و هم کارگران پراکنده کار (پاره‌وقت، پیمانی، روزکار، و غیره) را در نهادهای دولتی، در بخش خدمات رفاهی و اجتماعی (شامل مددکاران اجتماعی)، و نیز در بخش حمل‌ونقل دولتی و خصوصی متشکل کرده و نمایندگی می‌کند. ما نزدیک به ۲۰۰ هزار عضو داریم، و اتحادیه‌مان عضو وابسته کنفدراسیون اتحادیه‌های صنفی کره است. اتحادیه ما بزرگ‌ترین اتحادیه صنعتی در کره جنوبی است.

س: جنبش اتحادیه‌یی کره از لحاظ چانه‌زنی و تنظیم قراردادهای دسته‌جمعی، سیاست‌های اقتصادی کشور، و به‌طور کلی سیاست کشور، چقدر نفوذ دارد؟
ج: میزان تشکل کارگران در اتحادیه‌های صنفی در کره جنوبی فقط ۱۰ درصد است. کمتر از ۵ درصد کارگران در اتحادیه‌های عضو کنفدراسیون سندیکایی دموکراتیک (مستقل) متشکل‌اند. البته در برخی از محل‌های کار و صنایع و در بخش دولتی به‌طور کلی، میزان تشکل بیشتر است. قدرت یا ضعف هر اتحادیه در چانه‌زنی دسته‌جمعی پیش از هر چیز به محل کار یا بخش مشخصی که در آن فعالیت می‌کند بستگی دارد. در سطح کشور، اتحادیه‌های عضو کنفدراسیون سندیکایی دموکراتیک (KCTU) اغلب توانسته‌اند از راه سازمان‌دهی و بسیج اعتراض‌های سراسری، اعتصاب، و دیگر شکل‌های عمل جمعی، نفوذ و قدرت خود را در تنظیم و اجرای سیاست‌های اقتصادی و دیگر سیاست‌های کشوری اعمال کنند. گاهی این نفوذ و قدرت، بر سمت‌گیری سیاست‌ها یا حتی اینکه چه دولتی سر کار بیاید، تأثیر چشمگیری داشته است. برای مثال، اتحادیه‌های عضو

این کنفدراسیون در اعتراض‌های سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ که به استیضاح رئیس‌جمهور پیشین (خانم پارک گون-هی) منجر شد، نقشی حیاتی داشتند. از سوی دیگر، برخلاف آنچه در بسیاری از کشورهای اروپایی دیده می‌شود، دولت و سرمایه‌داری کره هرگز اتحادیه‌های صنفی را "شریکان اجتماعی" خود ندانسته‌اند، به این معنی که نفوذ ما همیشه صرفاً به قدرت تشکیلاتی و بسیج‌کننده ما در هر برهه معین در عرصه اقدام جمعی بستگی داشته است و دارد. س: فعالیت اتحادیه‌های صنفی و فعالان سندیکایی در محیط‌های کار با چه محدودیت‌هایی روبروست؟

ج: سرمایه‌داری کره به طور کلی بسیار ضد اتحادیه است و از همه شیوه‌های ایجاد مزاحمت برای اتحادیه‌ها و کوبیدن آنها- چه قانونی و چه غیرقانونی- از جمله ایجاد اتحادیه‌های زرد، اخراج‌ها، فشار آوردن بر کارگران، و حتی خشونت، برای رسیدن به هدفش استفاده می‌کند. همین باعث شده است که برخی از قشرهای کارمندان دولت، و نیز بعضی از کسب‌وکارهای کوچک و افزارمندان، از حق خود استفاده نکنند و اتحادیه تشکیل ندهند یا به اتحادیه‌های موجود نپیوندند. همچنین، در مورد موضوع‌هایی که ما می‌توانیم بر سر آنها در بخش دولتی چانه‌زنی کنیم، و نیز بر سر خود حق اعتصاب، محدودیت‌ها و ممنوعیت‌هایی گذاشته می‌شود. برای مثال، در مورد اعتصاب‌ها، یک رشته خدمات حداقلی الزامی وضع شده است که ما در جریان اعتصاب‌ها در بیشتر بخش‌های دولتی باید برای اعتصاب‌کنندگان تأمین کنیم، مثل سرویس رفت‌وآمد.

س: ارزیابی شما از دولت کنونی جمهوری کره چیست؟ آیا دولت کنونی راه خود را از سیاست‌های گذشته به گونه‌ای جدا کرده است که بتواند راه را برای صلح باز کند؟

ج: دولت کنونی آقای مون جی-این روند گفتگو با کره شمالی (جمهوری دموکراتیک خلق کره) را که در دولت قبلی خانم پارک گون-هی به طور کامل قطع شده بود، دوباره برقرار کرده است. اگرچه این تغییر مشخصی نسبت به موضع رئیس‌جمهور پیشین است، ولی باید گفت که سابقه این روند به دولت‌های کیم دای-جونگ (۱۹۹۸-۲۰۰۳) و نو مو-هیون (۲۰۰۳-۲۰۰۸) بازمی‌گردد. البته دولت کنونی کاملاً مواظب بوده است که ائتلاف نظامی میان آمریکا و جمهوری کره به هم نخورد، که از این لحاظ باید گفت که وضعیت کنونی ادامه وضعیت گذشته است.

س: نظر اتحادیه‌های صنفی در جمهوری کره (جنوبی) در مورد حضور نیروهای نظامی آمریکا در شبه‌جزیره کره چیست؟

ج: نظر و موضع اتحادیه ما (KPTU) و تشکیلات سراسری کنفدراسیون سندیکایی (KCTU) این است که نیروهای نظامی آمریکایی باید از شبه‌جزیره کره بیرون بروند. حضور این نیروها در اینجا سبب ایجاد تنش در شبه‌جزیره و در منطقه، و نیز بروز مسائل اجتماعی (جرم و جنایت و آلودگی ناشی از فعالیت پایگاه‌های نظامی) است.

س: آمریکا برای مداخله در سیاست‌های داخلی جمهوری کره چه کرده و تا کجا پیش رفته است؟

ج: مناسبات میان آمریکا و کره جنوبی را می‌توان نواستعماری خواند. دولت جمهوری کره از لحاظ پشتیبانی نظامی و سیاسی به آمریکا وابسته است. آمریکا واقعاً نیازی به این ندارد که به طور پنهانی یا غیرقانونی در امور کره جنوبی دخالت کند، زیرا رهبران جمهوری کره همگی همیشه چشم به حمایت و تأیید آمریکا داشته‌اند و دارند. البته باید بگویم که در دهه ۱۹۸۰ [۱۳۶۰] دخالت‌های آمریکا مستقیم‌تر بود. به علاوه، آمریکا از امتیاز داشتن فرماندهی نظامی در ارتش کره در زمان جنگ برخوردار است.

س: آمریکا در کره جنوبی چه منافع اقتصادی‌ای دارد؟

ج: آمریکا (پس از چین) دومین شریک تجاری بزرگ (واردکننده از) کره جنوبی است، و کره جنوبی هم ششمین شریک تجاری بزرگ (صادرکننده به) آمریکاست. این دو کشور پیمان تجارت آزاد با یکدیگر دارند که در سال ۲۰۰۷ امضا شده و از سال ۲۰۱۲ به اجرا درآمده است. این پیمان، تعرفه‌های کالا میان دو کشور را حذف کرده است و منافع شرکت‌های چندملیتی را حفاظت می‌کند. آمریکا، به‌خصوص در دولت دونالد ترامپ، علاقه زیادی دارد که دسترسی بیشتری به بازارهای تولیدی و کشاورزی جمهوری کره پیدا کند، در حالی که از سوی دیگر، در پی آن است که موانعی را بر سر راه واردات خودرو، آهن و فولاد، و کالاهای الکترونیکی از کره جنوبی ایجاد کند. در ماه مارس امسال، مذاکره مجدد درباره پیمان تجارت آزاد میان دو کشور منجر به دسترسی بیشتر صنعت خودروسازی آمریکا به بازار کره جنوبی شد. علاوه بر اینها، کره جنوبی برای ذخایر ارزی و معاملات مالی خارجی به‌شدت به آمریکا وابسته است. شرکت‌های بزرگی مثل جی‌ام (جنرال موتورز) و شوران (شرکت نفتی) در کره جنوبی سرمایه‌گذاری کرده‌اند. مجتمع نظامی-صنعتی آمریکا منافع عظیمی در حفظ وضعیت متشنج نظامی در شبه‌جزیره کره دارد.

س: دیدگاه فعالان اتحادیه‌ی جمهوری کره در مورد ابتکار "یک کمر بند، یک جاده جمهوری خلق چین و فراخوان آن کشور برای همکاری صلح‌آمیز چیست؟

ج: این موضوعی نیست که در جنبش کارگری کره جنوبی خیلی درباره آن صحبت شده باشد. به طور کلی، ما از سرمایه‌گذاری چین در زیرساخت‌های گوناگون و فراوان در سراسر اوسیا اطلاع داریم، و متوجه هستیم که به منظور اطمینان از اینکه در طرح‌هایی که در این چارچوب اجرا می‌شود، با کارگران رفتار عادلانه‌ای می‌شود، نیاز مبرم به همبستگی بین‌المللی داریم.

س: ارزیابی شما از گام‌های اخیر دولت جمهوری دموکراتیک خلق کره (کره شمالی) در راه غیرنظامی کردن شبه‌جزیره کره چیست؟

ج: به نظر می‌آید که جمهوری دموکراتیک خلق کره قاطعانه به سوی سیاست هسته‌ی‌زدایی در برابر تأمین امنیت آن کشور، و عادی‌سازی روابطش با آمریکا (و در نهایت با ژاپن) با هدف توسعه اقتصادی، گام برمی‌دارد. سیاست‌های اخیر این کشور به برقراری گفتگوهای مجدد میان دو کره کمک زیادی کرده و تنش‌های نظامی شدیدی را که تا اواخر سال گذشته وجود داشت، تا حد زیادی آرام کرده است. گام برداشتن به سوی بستن پیمان صلح (میان دو کره و آمریکا)، کاهش تنش‌ها، غیرهسته‌ی‌کردن شبه‌جزیره کره، و خلع سلاح، اقدام‌های خوب و مفیدی برای کارگران و مردم عادی در هر دو سوی مرز است. از سوی دیگر، ما

کارگران جهان متحد شویم!

نگرانیم که گشوده شدن درهای اقتصاد کره جنوبی، همکاری اقتصادی جنوب-شمال، و سرمایه‌گذاری خصوصی خارجی، به بروز مسائل و مشکلات اجتماعی تازه‌ای مانند نابرابری فزاینده ثروت و "انعطاف‌پذیر کردن" نیروی کار (در واقع "تعدیل" و پراکنده‌کاری) منجر خواهد شد.

س: نظامیگری درازمدت در آسیای شرقی (در کشورهای حاشیه اقیانوس آرام) را که در دهه گذشته به تدریج افزایش یافته است چقدر خطرناک می‌بینید؟
ج: تنش و مناقشه در شبه‌جزیره کره به نظامیگری در کل منطقه آسیا ارتباط پیدا می‌کند. نظامیگری و مناقشه‌های مرزی و ارضی به خطر بزرگی تبدیل شده است. ما امیدواریم که برقراری صلح در کره نقطه آغازی برای ایجاد همبستگی کارگران در راه غیرنظامی کردن سراسر این منطقه باشد.

س: حتماً اطلاع دارید که دونالد ترامپ در یک سال و نیم گذشته که رئیس‌جمهور آمریکا بوده است، شماری از پیمان‌های بین‌المللی را زیر پا گذاشته یا بر هم زده است. مردم کره چقدر می‌توانند مطمئن باشند که دولت آمریکا به هر گونه توافقی که با جمهوری دموکراتیک خلق کره امضا می‌کند پایبند خواهد بود؟
ج: طبیعی است که این یکی از نگرانی‌های ماست. آنچه مهم است این است که جنبش‌های اجتماعی در کره جنوبی و آمریکا، و نیز در سراسر جهان، به دولت آمریکا فشار بیاورند که به توافق‌های بین‌المللی اش پایبند باشد.

س: آمریکا چه اقدامی باید بکند که نشان بدهد در مورد دور جاری گفتگوها با جمهوری دموکراتیک خلق کره جدی است؟
ج: آمریکا باید مانورها و رزمایش‌های نظامی مشترک با جمهوری کره (جنوبی) را متوقف کند؛ به صراحت نشان دهد که مایل به امضای هرچه زودتر پیمان صلح است؛ در مورد عدم تجاوز با جمهوری دموکراتیک خلق کره به توافق برسد؛ تعهدهای مشخص و روشنی در مورد تضمین امنیت کره شمالی بدهد (برای مثال، دست از سیاست حمله پیش‌گیرانه و دفاع بازدارنده با استفاده از زرادخانه هسته‌یی بردارد)؛ و هرچه زودتر، جدول زمانی منصفانه‌ای برای کاهش تحریم‌های اعمال شده بر جمهوری دموکراتیک خلق کره و سپس لغو کامل آنها تنظیم و ارائه کند.

ما را در توزیع وسیع بولتن اخبار کارگری نهادهای همبستگی به زبان انگلیسی یاری رسانید!

وبلاگ بولتن اخبار کارگری به زبان انگلیسی را به نهادها و تشکلهای کارگری جهانی بشناسانید!

<https://alternativeworkersnews.wordpress.com/>

شب همبستگی با اعتصاب کارگران، مبارزات خلق‌ها و مردم تحت ستم و آزادی‌خواه و برابری‌طلب ایران!

حکومت اسلامی ایران سخت در بحران است اما آوار این بحران‌های اقتصادی، سیاسی و امنیتی خود را بر سر زیست و زندگی مردم می‌ریزد. با وجود تشدید سانسور و سرکوب حکومت، روزی نیست که کارگران، معلمان، زنان، دانشجویان، جوانان، لشکر میلیونی بیکاران، رانندگان کامیون، بازنشستگان، مال باختگان، کشاورزان، اصناف و خلق‌های تحت ستم ایران از کردستان تا خوزستان، از بلوچستان تا آذربایجان و تهران و غیره، دست به اعتصاب و اعتراض زنند و حکومت جهل و جنایت و ترور اسلامی و استثمارگران را به چالش نکشند. همه این وقایع نشان‌دهنده افق تحول بزرگ و سرنوشت‌سازی را در مقابل جامعه ایران قرار داده تا با مبارزه پیگیر و قدرت مردمی خود، این حکومت آدمکش و ستمگر و استثمارگر را از اریکه قدرت پایین بکشند و سرنوشت و مدیریت جامعه را نیز مستقیماً به دست خویش گیرند.

ما برگزارکنندگان این شب همبستگی در حمایت و پشتیبانی از همه این مبارزات جاری و با شکوه مردمی در جامعه ایران، از همه انسان‌های آزاده، تشکل‌های کارگری، سازمان‌ها و احزاب آزادی‌خواه و برابری‌طلب سوندی و ایرانی دعوت می‌کنیم در این شب شرکت کنند و اگر مایل بودند پیام بدهند.

زمان: جمعه بیست و ششم اکتبر 2018، ساعت 18
مکان: سالن اجتماعات میدان آکسلسبری شماره 3،
Axelsbergs Torg 3 – Stockholm – T Axelsbergs

تلفن‌های تماس: 0707474336 – 0739397143 – 0704385224

در آفیش بعدی رئوس برنامه‌های سیاسی و هنری این شب را اعلام خواهیم کرد.

برگزارکنندگان:

«پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران - واحد استکهلم» و «کمیته همبستگی کارگران ایران و سوند»

حضور جمهوری اسلامی در نمایشگاه کتاب فرانکفورت،

حضور رژیم سرکوب

رژیم جمهوری اسلامی امسال نیز بساط «غرفه ملی» خود را در نمایشگاه کتاب فرانکفورت پهن کرده و می‌خواهد در سایه‌ی منافع اقتصادی و محاسبات سیاسی گردانندگان نمایشگاه، از آن برای تبلیغ خود و ایدئولوژی ضدانسانی‌اش استفاده کند.

این رژیم است که قلم‌ها را شکسته، آزادی بیان، تشکل و اجتماعات را ممنوع ساخته و هرگونه اعتراضی را با ترور و زندان و شکنجه و شلاق پاسخ داده و می‌دهد؛ نمونه‌ی اخیر آن صدور حکم ده سال و نیم زندان و هفتاد و چهار ضربه‌ی شلاق برای محمد حبیبی، معلم عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان تهران است. رژیم حتا به «کانون نویسندگان ایران» اجازه‌ی برگزاری مراسم و نشست‌های خود را نمی‌دهد. حتا در همین نمایشگاه، گردانندگان «غرفه ملی» اش در سال‌های گذشته، ما را در برابر اعتراض و افشاکگری در مقابل بساطشان، تهدید می‌کردند که اگر به ایران برگردید، اعدامتان می‌کنیم.

لذا حضور این رژیم با وزیر ارشاد، سفیران سانسور و ناشران و نویسندگان به اصطلاح مستقل ولی دستچین‌شده‌اش، دهن کجی بزرگی است به همه‌ی انسان‌های آزادی‌خواه.

این نوازش‌ها ذره‌ای تغییر در ماهیت این رژیم نمی‌دهد. جنایات ضدبشری این رژیم از آغاز تصرف قدرت در برابر توده‌ها نشان می‌دهد که این رژیم تنها با سرکوب پا برجاست. رژیم که تنها در چند هفته‌ی سال ۱۳۶۷ هزاران زندانی سیاسی را قتل‌عام کرد.

این رژیم برپایه‌ی منافع حاکمیت اسلامی سرمایه، زنان را از نظر اقتصادی و اجتماعی در بی‌حقوقی نگه‌داشته و حق زندگی را از اکثریت کارگران، بیکاران، زحمتکشان و مردم تهیدست سلب کرده است.

اما سرکوب هرگز نتوانسته است مبارزه را در خون خفه سازد. سال‌هاست که اعتصابات کارگران برای زندگی بهتر جریان دارد؛ مردم مبارز در دوره‌های مختلفی - همچنان‌که در خیزش دی ماه ۹۶ - علیه قدرت حاکمه، علیه نمایندگان استثمار و علیه ایدئولوژی ضدانسانی آنان به‌پا خاسته و نشان داده‌اند که می‌خواهند در دنیایی آزاد و بدون فقر زندگی کنند. آن‌ها نشان داده‌اند که تنها در مبارزه‌ی خودشان است که آزادی خود را فریاد می‌زنند و قدرت انقلابی خود را به چنگ می‌آورند.

بیانید ضمن اعتراض به حضور رژیم جمهوری اسلامی در نمایشگاه کتاب، از این مبارزه برای جامعه‌ای بدون استثمار و ستم حمایت کنیم. بیایید همصدای مردمی باشیم که رژیم با تمام توانش می‌کوشد صدای آنان را در گلو خفه سازد.

کمیته همبستگی با مبارزات کارگران و زحمتکشان در ایران - فرانکفورت

۴ اکتبر ۲۰۱۸

برای آزادی فوری، بدون قید و شرط کارگران زندانی

و دیگر زندانیان سیاسی به هر شکل که میتوانیم، بکوشیم!

رژیم ضد کارگر در ایران به وحشیانه ترین شکلی
با زندانیان سیاسی رفتار می کند.
رژیم سرمایه داری
شکنجه های جسمی و روحی قرون وسطائی،
علیه زندانیان سیاسی اعمال میکند.
رژیم ضد کارگر در ایران احکام سنگین و
سالها بازداشت برای کارگران زندانی و
شروط و وثیقه های سنگینی
برای آزادی موقتی کارگران تصویب می کند.
رژیم حامی سرمایه برای خالی تر کردن سفره کارگران، جریمه های نقدی سنگینی را بر
کارگران برای آزادی از زندان تحمیل می کند.
رژیم انسان کش، زندانی می کند، شکنجه میکند، اعدام می کند.
تا طبقه کارگر و جامعه را به سکوت وا دار نماید.
باید بر علیه این وضعیت برخاست. باید و می توان رژیم را بعقب نشینی وا داشت.
نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور
همه کارگران و فعالین کارگری، سازمانها، تشکلهای، گروهها و ... را فرامیخواند که به
هر شکل و با هر توانی که دارند
کمپینهای سراسری برای آزادی کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی سازماندهی
نموده و شرکت نمایند،
تا شرایط آزادی کارگران زندانی و تمامی زندانیان
سیاسی هرچه بیشتر، فراهم گردد.

به کمپنهای آزادی کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی بپیوندید!
کمپین آزادی کارگران زندانی را تقویت کنید و خواست آزادی کارگران
را هر چه بیشتر به گوش جهانیان برسانیم!

همبستگی جهانی کارگران مرزی ندارد!

همبستگی و پشتیبانی کارگران،
سندیکاها، اتحادیه های کارگری،
نهادهای مترقی و سوسیالیستی و ...
برای آزادی فوری و بی قید و شرط کارگران زندانی
ضروری است!

باور داریم که در ایران نیز طبقه کارگر متشکل در تشکل های طبقاتی
و توده ای اش، پایان دهنده زندان، شکنجه، اعدام و کلن نظم موجود
اجتماعی است. برای کمک و یاری رساندن به این مبارزه، در جهت
آزادی کارگران زندانی با هر توانی که داریم در خارج و داخل ایران
بکوشیم. این یک گام واقعی در جهت سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی
سرمایه داری است.

آزادی کارگران زندانی

و تمامی زندانیان سیاسی

درگرو

گسترش مبارزه متحدانه ماست!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی با شکست انقلاب، به اعدام، زندان، شکنجه، ستم، استثمار و ... که در زمان شاه و سلطنت پهلوی نیز رایج بود، ادامه داد. این رژیم از بدو به قدرت رسیدنش، حمله و سرکوب کارگران و تشکلهای کارگری و دیگر نیروهای اجتماعی مترقی را در دستور داشته است و اکنون در بحران سیاسی و اقتصادی عمیقی فرو رفته است، اما برای نجات خود بار بحران را با بیکاری، گرانی، فقر، گرسنگی و بی خانمانی بردوش اکثریت جامعه گذاشته است. هیچ جناح و دسته و گروه و جمعی از این رژیم دوست کارگران و زحمتکشان نیست. کلیت این نظام باید برچیده شود.

زندانهای رژیم مملو از کارگران زندانی و زندانیان سیاسی است.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور، کارگران و فعالین کارگری، نهادها، تشکلهای، سازمانها، احزاب مترقی و تمامی دوستداران و هواداران جنبش کارگری را فرامیخواند که در هر محل کار، منطقه، شهر و کشوری که هستند، در همراهی با نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران-خارج کشور، آکسیونها، پیکتهای اعتراضی، تظاهرات و تجمعات اعتراضی و ... را سازماندهی کرده و خواهان آزادی کارگران دستگیر شده، کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی شویم.

تا آزادی تمامی کارگران دستگیر شده، سایر زندانیان سیاسی، مبارزه بیوقفه ادامه دارد.

برای همبستگی و همیاری بیشتر با جنبش کارگری در ایران به نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور بپیوندید!

کمپینها و کارزارهای دفاع از آزادی بی قید و شرط کارگران زندانی و تمام زندانیان سیاسی، تا آزادی همگی این عزیزان، بیوقفه ادامه دارد!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران و دیگر فعالین، هوادارن و دوستداران جنبش کارگری تا کنون کمپینها و کارزارهایی بیشماری را با خواست آزادی بی قید و شرط کارگران زندانی و دیگر زندانیان سیاسی برگزار کرده و نیز در جریان است، سازمانها و نهادهای بین المللی بیشماری به این کمپینها و کارزارها پیوسته و علیه رژیم ضد کارگر در ایران اعتراض کرده و میکنند. این کمپینها و کارزارها تا آزادی تمامی کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی ادامه خواهد داشت. نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران همگان را فرا میخواند که به هر شکل که میتوانند، در هر کجا که هستند، با هر توانی که دارند به ایجاد نهادهای همبستگی با جنبش کارگری پرداخته و به هر شکل که میتوانند به ادامه کمپینها و کارزارهای همبستگی با جنبش کارگری در خارج کشور یاری رسانند.

برای آزادی کارگران زندانی و دیگر زندانیان سیاسی بیوقفه به هر شکل و نامی که میتوانیم، بکوشیم.

به کمپینها، کارزارها، اکسیونهای اعتراضی و مبارزاتی، برای همبستگی هرچه بیشتر با جنبش کارگری در ایران و نیز آزادی کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی بپیوندید و به هر شکل که می توانید صدای خواسته ها و اعتراضات جنبش کارگری را به گوش همگان برسانید.

اتحاد مبارزاتی ما، رمز پیروزی ماست!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور